

17^{de} zondag jaar A

Mt. 13, 44-52

Alle eeuwen door hebben mensen zich vragen gesteld over God: waar is Hij? Hoe kunt ge Hem vinden? Hoe gaat Hij met ons om? Grote denkers hebben er geleerde theorieën over. Maar of ge daar veel mee opschiet... Jezus gebruikt eigenlijk altijd heel gewone, dagelijkse dingen om mensen op weg te zetten richting God. Van alledaagse voorvallen maakt Hij parabels en gelijkenissen; doordenkertjes zoudt ge kunnen zeggen. Zo ook vandaag. Een man vindt een schat in een akker, en een koopman vindt een kostbare parel. Allebei verkopen ze hun hele bezit om hun vondst te kunnen kopen.

Wat zegt Jezus daarmee over God? Om te beginnen dit: dat het meer dan de moeite waard loont naar Hem te zoeken, dat Hij het kostbaarste bezit is wat mensen in hun leven kunnen vinden. Maar schatten liggen niet zomaar aan de oppervlakte, en parels moeten opgedoken worden uit de diepte der zee. Er moet dus gezocht worden. En dan niet zozeer in grote theorieën of buitengewone gebeurtenissen: God laat zich vooral vinden op de akker van het dagelijkse leven.

Misschien schuilt daar ook al een eerste ‘gevaar’: zouden mensen God soms niet veel te hoog of veel te ver zoeken? En zouden ze hun verwachtingen daar ook niet teveel op afstemmen? God als almachtige wonderdoener die moet helpen als we dat nodig hebben, en als dat niet gebeurt is de conclusie snel getrokken: ‘Hij voldoet niet aan mijn verwachtingen, waarschijnlijk bestaat Hij zelfs niet’.

Bovendien vraagt dat ‘zoeken naar God’ van mensen ook een nederige houding: wie het in het leven allemaal voor bekeken houdt, is blind voor de schatten die in dat leven verborgen liggen en dus ook voor God. Hetzelfde geldt trouwens voor oppervlakkigheid in het leven: wie schatten wil vinden moet graven, wie God wil vinden moet ook ‘de diepte’ in. Als ge er een paar kernwoorden voor zou zoeken, zoudt ge kunnen zeggen: verwondering, aandacht, dankbaarheid en ontvankelijkheid.

Wie zoekt, die vindt: die belofte komt in het Evangelie een paar keer terug. En die geldt ook t.a.v. God zelf: wie wil kan Hem vinden. Maar die vondst geeft wel vaak een onverwachte wending aan het leven en de dingen: dat ziet ge in de parabel van vandaag. De gelukkige vindsters verkopen alles wat ze bezitten om die schat en die parel te kunnen verwerven. Een gebeuren wat mag doen denken aan het Evangelie van de rijke jongeling. Die was ook op zoek, en hij vond bij Jezus het antwoord op zijn vragen. Maar waar de gelukkigen van vandaag bereid waren om alles achter te laten om die schat of die parel te kopen, kon de rijke jongeling dat niet van zichzelf verkrijgen: hij kon geen afstand doen van zijn bezittingen.

Voor veel mensen hun gevoel wellicht een begrijpelijke houding van die rijke jongeling: datgene wat we met veel moeite bij elkaar verzamelen, laten we niet graag zomaar los. Maar misschien komt dat deels ook wel door een verkeerde

manier van voorstellen. Want als ge alles loslaat omwille van God, betekent dat niet dat ge nadien uitgeschud en berooid zijt. In tegendeel: het maakt u rijker dan ooit tevoren. Want dat is eigenlijk de kern van de gelijkenissen van vandaag: God te mogen kennen is het kostbaarste wat ge kunt bezitten in uw leven, en het geeft een vreugde die niemand u ooit kan ontnemen. Amen.

Johan Goris, pastoor